

[Handelsministeren.]

man ogsaa ved Folkeforbundet har beskæftiget sig med hele Sukkerproblemet — det er jo ikke et specielt dansk eller svensk Problem, det er et Verdensproblem —, men man har ikke kunnet finde Udvej ud af de Vanskeligheder, der foreligger.

Jeg maa nu slutte mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Kyed med at sige, at jeg er blevet meget skuffet over, at netop det ærede Medlem Hr. Kyed saa voldsomt er gaaet imod Forslaget. Jeg er blevet skuffet over, at det ærede Medlem ikke paa en saglig Maade er gaaet imod det, hvis han da overhovedet vilde indstille sig paa at gaa imod. Maa jeg for øvrigt sige, at jeg er forbavset over, at det ærede Medlem, saaledes som hele hans Stilling har været til Erhvervsproblemerne, er gaaet imod dette Forslag.

Jeg ved, at det ærede Medlem i sin Tid var meget ivrig for, at Brandefabrikken skulde have sit Tilskud, jeg synes med Rette. Men det kan fornuftigvis ikke være galt, at man giver Tilskud til at opretholde den ene Art af Landbrugsproduktioner, naar man vil give Tilskud til den anden Art. Det kan ikke være Beløbets Størrelse, der er det afgørende, i hvert Fald hvad Princippet angaar. Om det er Kartofler eller Sukkerroer, der er Tale om, det kan heller ikke være afgørende. Jeg takker for øvrigt det ærede Medlem, fordi han i sin Tid saa beredvilligt ydede Støtte til Brandefabrikken, saaledes at den hvert Aar nu i 3 Aar faar 7500 Kr. for at kunne holde Kartoffelmelsproduktioner oppe, og dermed Kartoffeldyrkningen vedlige i den paagældende Egn, saaledes at denne Kartoffeldyrkning bliver saa nogenlunde lønende for de paagældende Landbrugere.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse for hans Udtalelser. Jeg takker det konservative Folkeparti for dets Tilslutning til Forslaget, ligesom jeg ogsaa takker det ærede Medlem Hr. Holdgaard og det radikale Venstre for deres Tilslutning.

Allersidst skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, der sagde, at man maatte paa det stærkeste advare mod det, der her er foreslaaet, og det ærede Medlem citerede en Frihandelsresolution, der var blevet vedtaget for nylig. Jeg forstaaer nu ikke, at det ærede Medlem kan mene, at det er rimeligt at møde med Antitoldresolutioner overfor et Forslag af denne Art,

thi det har intet som helst med Toldpolitik at gøre.

Naar det ærede Medlem argumenterede ud fra den Betragtning, at Sukkeret skulde blive dyrere her i Landet, ved at man ydede dette Statstilskud, saa er det saa meget ved Siden af det reelle i Sagen som vel muligt. Sukkeret vil ikke blive en eneste Øre dyrere her i Landet, ved at dette Tilskud bliver ydet; men jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, at jeg føler mig fuldkommen forvissat om, at den Dag Sukkerroedyrkingen er ophørt her i Landet, den Dag De danske Sukkerfabrikker er nedlagt, og vi er henvist til udelukkende at faa vort Sukker fra Udlandet, saa vil Sukkeret i Danmark blive betydeligt dyrere, end det vil blive, hvis man opretholder Sukkerroedyrkingen og Sukkerproduktionen, derom er der slet ingen Tvivl. (Afbrydelse: Hvorfor?)

Det kunde jeg godt give en nærmere Forklaring paa, og jeg skal ogsaa gøre det paa det direkte Spørgsmaal, som den forhenværende Statsminister, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu stillede. Forholdet er det, at De danske Sukkerfabrikker gennem hele deres Politik efterhaanden har skabt sig en saa stærk økonomisk Stilling, at de har kunnet beherske hele Distributionen her i Landet og i Virkeligheden fastsætte de Udsalgspriser, der har været paa Sukkeret.

Det vilde maaske forbavse de ærede Medlemmer at høre, at Avancen paa Sukkeret fra danske Fabrikker almindeligvis er under 4 Ø. pr. kg; naar den paagældende Købmand desuden skal lægge Indpakkingspapir til — Posen koster $\frac{1}{2}$ Ø., i mange Tilfælde 1 Ø. —, vil man forstaa, at det er en meget minimal Avance, der falder paa Sukker her i Landet, og at der næsten ingen Avance er til Grossisten, saaledes at Sukker her i Landet sælges til en Pris, der er den lavest tænkelige. Og der er ingen Tvivl om, at De danske Sukkerfabrikker og den danske Sukkerproduktion i det hele taget har Æren deraf.

Jeg siger med afgjort Overbevisning, at den Dag, det er forbi med den danske Sukkerproduktion, er det ogsaa forbi med de billige Sukkerpriser her i Landet. Hvor høje de vil blive, skal jeg ikke udtale mig om; det er muligt, at Forhøjelsen ikke kommer umiddelbart efter; men eet er sikkert, at det danske Samfund intet Middel har til at værne sig imod de Priser, Udlandet dikterer os.

Med disse Bemærkninger skal jeg an-